

Sygn. akt II S 42/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Iwona Tchórzewska (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Anna Ścioch – Kozak

Sędzia Sądu Okręgowego Tomasz Lebowa

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2013 roku w Lublinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi K. B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy I C 119/11 prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim

postanawia:

I. odrzucić skargę;

II. zwrócić K. B. uiszczoną opłatę od skargi w kwocie 100 zł (sto złotych).

Sygn. akt II S 42/13

UZASADNIENIE

W dniu 20 marca 2013 roku Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim przedstawił Sądowi Okręgowemu w Lublinie zawartą w piśmie z dnia 20 lutego 2013 roku skargę K. B. na przewlekłość postępowania wymienionego Sądu Rejonowego w sprawie I C 119/11 z powództwa K. B. przeciwko M. B..

W skardze K. B. wskazała, że wnosi o spowodowanie wyjaśnienia przez Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim niezrozumiałych dla skarżącej żądań w sprawie I C 119/11 o unieważnienie darowizny z powodu rażącej niewdzięczności obdarowanej, a mianowicie: w kwietniu 2011 roku żądania dokonania przez skarżącą (powódkę w sprawie I C 119/11) wpłaty kwoty 600 zł, we wrześniu 2011 roku żądania poddania się przez skarżącą badaniom psychiatrycznym oraz w początkach lutego 2013 roku zobowiązania skarżącej do stawienia się na badanie przez psychologa.

Skarżąca podniosła, że ostatnia rozprawa w sprawie I C 119/11 odbyła się jedenaście miesięcy temu, a kolejne skierowania na badania służą jedynie przewlekaniu sprawy.

Ponadto skarżąca odwołała się do swojego wcześniejszego pisma, skierowanego w lutym 2013 roku do Sądu Okręgowego w Lublinie. W piśmie tym, opatrzonym datą 7 lutego 2013 roku i zatytułowanym „Zażalenie na przewlekłość postępowania”, zawartym w aktach II S 33/13 Sądu Okręgowego w Lublinie, K. B. wskazała, że pierwszy wniosek złożyła w grudniu 2010 roku. Sprawa wówczas nosiła numer I C 201/10. W dniu 15 czerwca 2011 roku założyła kolejną sprawę o unieważnienie darowizny, która otrzymała numer I C 119/11. Rozprawa odbyła się w kwietniu 2012 roku, a więc 10 miesięcy temu. Sąd zażądał od skarżącej uiszczenia wpłaty w kwocie 600 zł, którą to kwotę K. B.

wpłaciła. Jesienią 2012 roku powódka powiadomiła Sąd, że nie nastąpiły żadne zmiany w stosunku M. B. do skarżącej oraz do przedmiotu darowizny. Nie wywołało to żadnej reakcji. W piśmie z dnia 7 lutego 2013 roku skarżąca wniosła o pomoc w ustaleniu nieodległego terminu rozprawy.

Postanowieniem z dnia 19 marca 2013 roku, wydanym w sprawie II S 33/13, Sąd Okręgowy w Lublinie odrzucił skargę K. B. na przewlekłość postępowania zawartą w piśmie skarżącej z dnia 7 lutego 2013 roku. Podstawę odrzucenia skargi stanowił brak w skardze koniecznego elementu w postaci żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz, o ile skarga dotyczyła postępowania w sprawie I C 201/10 Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim, fakt zakończenia tego postępowania przed wniesieniem skargi, co czyniło skargę niedopuszczalną.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Skarga K. B. na przewlekłość postępowania Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim w sprawie I C 119/11 podlega odrzuceniu.

W myśl art. 6 ust. 1 i 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a nadto zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie zaś do art. 9 ust. 1 powołanej ustawy skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Treść przytoczonego przepisu art. 9 ust. 1 ustawy wskazuje, że żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, stanowi niezbędny element konstrukcyjny skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Bez tego elementu skarga nie jest zdatna do merytorycznego rozpoznania, a więc do badania jej zasadności (porównaj np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2011 r., WSP 3/11, OSNKW 2011/10/95, LEX nr 1027854).

Skarga wniesiona w niniejszej sprawie nie zawiera koniecznego elementu konstrukcyjnego w postaci wniosku o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy. Wniosek ten nie został sformułowany w treści skargi. W szczególności nie można uznać za taki wniosek zawartego w uzasadnieniu skargi argumentu skarżącej, że opisane przez skarżącą czynności Sądu Rejonowego „służą jedynie przewlekaniu sprawy”.

W odniesieniu do pisma K. B. z dnia 7 lutego 2013 roku, do którego w sprawie niniejszej odwołuje się skarżąca, podnieść należy, że jak wskazał Sąd Okręgowy w Lublinie w uzasadnieniu prawomocnego postanowienia z dnia 19 marca 2013 roku w sprawie II S 33/13, samo zatytułowanie tego pisma jako „Zażalenie na przewlekłość postępowania Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim w sprawie odwołania darowizny...” nie czyni zadość obowiązkowi zamieszczenia w skardze wniosku o stwierdzenie przewlekłości.

Z omówionych przyczyn i na podstawie art. 9 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie I sentencji postanowienia.

Rozstrzygnięcie z punktu II uzasadnia przepis art. 17 ust. 3 powołanej ustawy przewidujący, że w przypadku odrzucenia skargi sąd z urzędu zwraca uiszczoną od niej opłatę.